

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Plzni rozhodl v senátě složeném z předsedy JUDr. Petra Kuchynky a soudců JUDr. Václava Roučky a Mgr. Jaroslava Škopka v právní věci **žalobce: město Klatovy**, se sídlem nám. Míru 62, Klatovy, proti **žalovanému: Krajský úřad Plzeňského kraje**, se sídlem Škroupova 18, Plzeň, **za účasti** osoby zúčastněné na řízení: **Projekční společnost obchodních center, v.o.s.**, se sídlem Lochotínská 18, Plzeň, *zastoupené Mgr. Janem Lego, Ph.D., advokátem PRIME LEGAL advokátní kancelář s.r.o., se sídlem Lochotínská 18, Plzeň*, v řízení o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 4. 5. 2015, čj. RR/4636/14,

t a k t o :

I. Rozhodnutí Krajského úřadu Plzeňského kraje ze dne 4. 5. 2015, čj. RR/4636/14, se z r u š u j e a věc se v r a c í k dalšímu řízení žalovanému.

II. Žalovaný je povinen nahradit žalobci náklady řízení ve výši 3.000,- Kč do jednoho měsíce od právní moci tohoto rozsudku.

III. Osobě zúčastněné na řízení s e n e p ř i z n á v á právo na náhradu nákladů řízení.

O d ů v o d n ě n í

I. Vymezení věci

Na základě posouzení žádosti společnosti Tesco Stores ČR a.s. I. bylo podle § 79 a 92 zákona č. 183/2006 Sb., o územním plánování a stavebním řádu (stavební zákon), ve znění účinném do 31. 12. 2012 [dále též jen „stavební zákon“], a § 9 vyhlášky č. 503/2006 Sb.

vydáno rozhodnutí o umístění stavby „Čerpací stanice pohonných hmot Tesco Klatovy“ na pozemku parc. č. 4221 v k.ú. Klatovy, II. byly stanoveny podmínky pro umístění této stavby a III. byly zamítnuty námitky účastníka řízení města Klatovy [rozhodnutí Městského úřadu Klatovy (dále též jen „*stavební úřad*“) ze dne 13. 10. 2014, čj. OVÚP/6096/14/Ka, ve spojení s rozhodnutím Krajského úřadu Plzeňského kraje (dále též jen „*krajský úřad*“) ze dne 4. 5. 2015, čj. RR/4636/14].

V průběhu řízení bylo vlastnictví pozemku parc. č. 4221 v k.ú. Klatovy se všemi právy a povinnostmi s ním souvisejícími převedeno ze společnosti Tesco Stores ČR na společnost Projekční společnost obchodních center, v.o.s.

II. Předcházející řízení

Dne 31. 8. 2012 podala společnost Tesco Stores ČR a.s. u Městského úřadu Klatovy žádost o vydání rozhodnutí o umístění stavby „Čerpací stanice PHM“ na pozemku parc. č. 4221 v k.ú. Klatovy (dále též jen „*předmětná stavba*“). Dne 30. 10. 2012 pod čj. ORM/3315/12/Kud město Klatovy na základě rozhodnutí rady města ze dne 23. 10. 2012 vyjádřilo nesouhlas s vydáním územního rozhodnutí na předmětnou stavbu. K tomuto stanovisku jsou připojeny tři přílohy. Ve výpisu ze zápisu č. 3 z jednání zastupitelstva města dne 13. 2. 2007 se uvádí, že rada města doporučuje zastupitelstvu města, aby vydalo nesouhlas se stavbou čerpací stanice v rámci výstavby OC. Ve stanovisku ze dne 15. 2. 2007, čj. ST106/07 k rozhodnutí o umístění stavby „Obchodní centrum Klatovy – Domažlická ulice“ je v bodě 4 uvedeno, že město Klatovy nesouhlasí se stavbou čerpací stanice v rámci výstavby OC Klatovy – Domažlická ulice. Třetí přílohou je stanovisko městské architektky Ing. arch. E.B. ze dne 8. 9. 2011 (patrně: ze dne 8. 9. 2012) k záměru „Čerpací stanice pohonných hmot – areál OC Tesco“.

Dne 12. 11. 2012 podala společnost Tesco Stores ČR a.s. u Městského úřadu Klatovy opravenou žádost o vydání rozhodnutí o umístění předmětné stavby. Dne 7. 1. 2013 pod čj. ORM/15/13/Kud město Klatovy doplnilo své stanovisko ze dne 30. 10. 2012 o závěry z dopravního průzkumu a posouzení stávající a výhledové kapacity dopravního uspořádání příjezdových komunikací a křižovatek, vyhotovené firmou EDIP Plzeň v prosinci 2012. Vzhledem k vyčerpané kapacitě obou posuzovaných křižovatek ve výhledovém období roku 2035 a doporučení nezatěžovat území další dopravou, a to zejména výstavbou nových zařízení s nároky na automobilovou dopravu, město Klatovy nesouhlasilo s výstavbou čerpací stanice pohonných hmot Tesco Klatovy na pozemku parc. č. 4221 v k.ú. Klatovy. K doplnění stanoviska je přiložen dokument „12-31 Klatovy, Domažlická ulice, ČSPHM a myčka (Tesco), dopravní průzkum a posouzení“, vypracovaný společností EDIP s.r.o. v prosinci 2012. Následně žadatel předložil stavebnímu úřadu oponentní posudek uvedeného dokumentu vypracovaný společností DHV CR, spol. s r.o., v únoru 2013. Rozhodnutím ze dne 5. 6. 2013, čj. OVÚP/3572/13/Ka, Městský úřad Klatovy žádost o vydání rozhodnutí o umístění stavby „Čerpací stanice pohonných hmot Tesco Klatovy“ na pozemku parc. č. 4221 v k.ú. Klatovy zamítl. Své zamítavé rozhodnutí odůvodnil stavební úřad tím, že záměr žadatele není v souladu s požadavky uvedenými v § 90 stavebního zákona a že by umístěním a realizací záměru mohly být ohroženy zájmy chráněné stavebním zákonem nebo zvláštními právními předpisy.

Proti tomuto rozhodnutí stavebního úřadu se odvolal žadatel.

Rozhodnutím ze dne 5. 9. 2013, čj. RR/2390/13, Krajský úřad Plzeňského kraje rozhodnutí stavebního úřadu ze dne 5. 6. 2013, čj. OVÚP/3572/13/Ka, zrušil a věc vrátil k novému projednání správnímu orgánu, který napadené rozhodnutí vydal. V odůvodnění svého zrušujícího rozhodnutí krajský úřad uvedl, že stavební úřad nevycházel ze spolehlivě zjištěného stavu, když neshromáždil všechny podklady žádosti dle § 86 stavebního zákona a souvisejících prováděcích vyhlášek nutné k jejímu posouzení dle kritérií uvedených v § 90 stavebního zákona, žádost dle těchto kritérií neposoudil a své rozhodnutí dle § 68 odst. 3 správního řádu řádně nezdůvodnil. V novém projednání stavební úřad žadatele vyzve k doplnění žádosti a podkladů řízení. Záležitost projedná s příslušným dotčeným orgánem pro silnice I. třídy, kterým je Ministerstvo dopravy. Žádost posoudí z hledisek uvedených v § 90 stavebního zákona a vydá rozhodnutí ve věci.

Dne 2. 10. 2013 pod čj. OVÚP/6209/13/Ka stavební úřad požádal Ministerstvo dopravy o vydání vyjádření, stanoviska či závazného stanoviska k ovlivnění dopravy umístěním předmětné stavby. Ve vyjádření ze dne 14. 11. 2013, čj. 542/2013-910-IPK/2, Ministerstvo dopravy po konzultaci problematiky s Ředitelstvím silnic a dálnic ČR stavebnímu úřadu sdělilo, že realizace záměru je navržena v těsném sousedství silnice I/22, na kterou je připojena prostřednictvím stávající místní komunikace do stávající okružní křižovatky. Dopravní posouzení prokázalo při dnešních intenzitách dopravy dostatečnou kapacitu křižovatky v místě připojení i okružní křižovatky na průtahu silnice I/22. Problém nastává v případě posouzení na výhledový rok 2035, kde vjezd do okružní křižovatky (na I/22 od centra) kapacitně nevyhoví a i křižovatka na místní komunikaci je na samotné hranici své kapacity. S výstavbou jihozápadního obchvatu na silnici I/22 v hodnoceném období, tj. do roku 2035, a jeho vlivem na předmětný záměr v tuto chvíli Ministerstvo dopravy doporučuje neuvažovat, a to vzhledem k faktu, že se jedná aktuálně pouze o výhledový záměr. Na druhou stranu je nutno konstatovat, že odhad dopravy pro výhledový rok 2035, předpokládaný dle růstových koeficientů udávaných TP 225, je značně nejistý a nemusí se potvrdit. Lze také jen velmi obtížně předpovídat vývoj dopravy směřující do obchodního centra a ČSPHM, resp. jaké přetížení dopravy způsobí realizace navrhovaného záměru. Ministerstvo dopravy požadovalo před vydáním závazného stanoviska předložit doplnění zaslané dopravní studie (EDIP s.r.o. 12/2012) o podrobnější odhad předpokládané dopravy, kterou vyvolá samotná realizace ČSPHM oproti stavu bez realizace záměru, a vyhodnocení vlivu na kapacitu dotčených křižovatek (může se ukázat, že kapacitní problémy v budoucnu vyvolá již stávající stav a samotný vliv realizovaného záměru čerpací stanice na kapacitu křižovatek bude zanedbatelný) a zároveň požadovalo v souladu se závěry oponentního posudku (DHV CR, spol. s r.o. 02/2013) provést detailní prověření obou křižovatek z hlediska jejich vzájemného ovlivňování pomocí mikroskopické simulace.

Dne 18. 11. 2013 pod čj. OVÚP/7261/13/Ka stavební úřad vyzval žadatele k doplnění oponentního posudku zpracovaného firmou DHV CR, spol. s r.o., o detailní prověření obou křižovatek z hlediska jejich vzájemného ovlivňování pomocí mikroskopické simulace. Dne 18. 11. 2013 pod čj. OVÚP/7263/13/Ka stavební úřad vyzval Městský úřad Klatovy, hospodářský odbor, k doplnění dopravní studie zpracované firmou EDIP s.r.o. v 12/2012 o podrobnější odhad předpokládané dopravy, kterou vyvolá samotná realizace ČSPHM oproti

stavu realizace záměru a vyhodnocení vlivu na kapacitu dotčených křižovatek. Dne 9. 12. 2013 stavebnímu úřadu došel dokument „13-94 Klatovy, Domažlická ulice, ČSPHM a myčka (Tesco), dodatek“, vypracovaný společností EDIP s.r.o. v prosinci 2013. Dne 4. 3. 2014 byl stavebnímu úřadu předložen dokument „Kapacitní posouzení vlivu stavby čerpací stanice pohonných hmot na dotčené křižovatky pomocí mikroskopické simulace dopravy“, vypracovaný společností HaskoningDHV Czech Republic, spol. s r.o., v únoru 2014.

Dne 28. 3. 2014 pod čj. OVÚP/2112/14/Ka stavební úřad znovu požádal Ministerstvo dopravy o vydání závazného stanoviska k ovlivnění dopravy umístěním předmětné stavby. V závazném stanovisku ze dne 16. 4. 2014, čj. 230/2014-910-IPK/3, Ministerstvo dopravy stavebnímu úřadu, po projednání věci s Ředitelstvím silnic a dálnic ČR a v návaznosti na své předchozí vyjádření ze dne 14. 11. 2013, čj. 542/2013-910-IPK/2, sdělilo, že doložené kapacitní posouzení, včetně prověření obou křižovatek pomocí mikroskopické simulace, potvrdilo domněnku, že samotný vliv realizace čerpací stanice v rámci obchodního areálu na okolní komunikační síť lze předpokládat jako zanedbatelný. S realizací záměru výstavby ČSPHM tak Ministerstvo dopravy souhlasí a nemá dalších připomínek.

K dokumentu zpracovanému společností HaskoningDHV Czech Republic, spol. s r.o., se Městský úřad Klatovy, hospodářský odbor, vyjádřil dne 30. 5. 2014 pod čj. HO/732/14 tak, že nárůst intenzit dopravy pro výhledové období dvaceti let ve výši 0 % až 20 % je příliš „optimistický“ a neodůvodněný. K tomuto stanovisku Městského úřadu Klatovy, hospodářského odboru, se žadatel vyjádřil podáním datovaným dne 30. 6. 2014 a došlým stavebnímu úřadu dne 1. 7. 2014 tak, že míra očekávaného nárůstu na předmětných místních komunikacích byla odborně odhadnuta na základě předpokládaného budoucího vývoje dopravy v Klatovech, který by měl respektovat doporučení Dopravní politiky ČR pro období 2014-2020 s výhledem do roku 2050. Dne 13. 10. 2014 pod čj. OVÚP/6096/14/Ka Městský úřad Klatovy vydal rozhodnutí o umístění předmětné stavby, stanovil podmínky pro její umístění a zamítl námitky účastníka řízení města Klatovy.

Proti tomuto rozhodnutí stavebního úřadu se odvolalo město Klatovy. Ve svém odvolání žalobce brojí mj. proti závaznému stanovisku Ministerstva dopravy ze dne 16. 4. 2014.

Dne 6. 1. 2015 pod čj. RR/59/15 Krajský úřad Plzeňského kraje v souladu s § 149 odst. 4 správního řádu požádal o potvrzení nebo změnu závazného stanoviska Ministerstva dopravy ze dne 16. 4. 2014, čj. 230/2014-910-IPK/3, popř. o provedení přezkumného řízení dle § 149 odst. 5 správního řádu, neboť dle názoru krajského úřadu předmětné závazné stanovisko nemá náležitosti a obsah odpovídající požadavkům vyplývajícím ze současné soudní judikatury (např. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 22. 10. 2009, čj. 9 As 21/2009-150), a krajský úřad má proto vážné pochybnosti o jeho zákonnosti.

Dne 1. 4. 2015 pod čj. 8/2015-510-RK/4 ministr dopravy jako příslušný nadřízený správní orgán závazné stanovisko Ministerstva dopravy ze dne 16. 4. 2014, čj. 230/2014-910-IPK/3, potvrdil a současně sdělil, že ve smyslu § 149 odst. 5 správního řádu neshledal důvody k jeho zrušení nebo změně v přezkumném řízení. V odůvodnění tohoto potvrzujícího úkonu

se uvádí, že závazné stanovisko ministerstva bylo vydáno formou přípisu, přičemž není oddělena výroková část stanoviska od jeho odůvodnění, nicméně z textu uvedeného stanoviska je patrné, jakými úvahami se příslušný odbor při jeho formulaci řídil a na jakém základě stanovisko vydal. Samotná výroková část stanoviska je vyjádřena slovy: „*s realizací záměru výstavby ČSPHM tak souhlasíme a nemáme dalších připomínek*“. Přílohou závazného stanoviska ministerstva je vyjádření Ředitelství silnic a dálnic ČR ze dne 11. 4. 2014, zn. 6637-14-ŘSD-11120, s nímž byla tato věc předem projednána, ve kterém vyjádřilo souhlas se záměrem výstavby ČSPHM. Dále tvoří přílohu tohoto stanoviska dokument „Kapacitní posouzení vlivu stavby ČSPHM na dotčené křižovatky pomocí mikroskopické simulace dopravy – závěrečná zpráva“, zpracovaný konzultační společností HaskoningDHV Czech Republic, spol. s r.o., na základě požadavku ministerstva. Z těchto přiložených podkladů závazné stanovisko ministerstva přímo vychází a odkazuje se na ně. Je tak zřejmé, že souhlasné stanovisko ministerstva se opírá především o závěr přiloženého dokumentu (doplňujícího posouzení dopravní studie), kde je výslovně konstatováno: „... vliv přetížení zájmového území o dodatečná vozidla vygenerovaná ČSPHM je zanedbatelný (úroveň kvality dopravy se nemění). Komplexní posouzení zájmových křižovatek pomocí mikroskopického modelu prokázalo vyhovující stav u všech posuzovaných scénářů.“. Věcně je tedy předmětné závazné stanovisko ministerstva srozumitelné a přezkoumatelné. Podle odůvodnění uvedeného potvrzujícího úkonu bylo závazné stanovisko ministerstva vydáno podle § 40 odst. 2 písm. g) zákona č. 13/1997 Sb., o pozemních komunikacích, ve znění pozdějších předpisů (dále též jen „zákon o pozemních komunikacích“).

Dne 22. 4. 2015 pod čj. PRAV/60/15 město Klatovy nadále nesouhlasilo se závazným stanoviskem Ministerstva dopravy, nyní potvrzeným ministrem dopravy. Závazné stanovisko je nepřezkoumatelné, není z něj patrné, proč správní orgán dospěl právě k tomuto závěru. Podle studie firmy EDIP s.r.o. vybudování čerpací stanice v uvedeném území způsobí dopravní problémy v sousedních křižovatkách, jejichž kapacita je pro výhledové období r. 2035 vyčerpaná, a to již bez realizace stavby čerpací stanice. K tomuto závěru se nevyjadřuje ani původní závazné stanovisko Ministerstva dopravy, ani nyní vydané stanovisko ministra.

Rozhodnutím ze dne 4. 5. 2015, čj. RR/4636/14, Krajský úřad Plzeňského kraje odvolání města Klatovy zamítl a napadené rozhodnutí Městského úřadu Klatovy ze dne 13. 10. 2014, čj. OVÚP/6096/14/Ka, potvrdil.

III. Žalobní body

1) Nepřezkoumatelnost uvedeného rozhodnutí a jeho rozpor s požadavky na veřejnou dopravní a technickou infrastrukturu: Dopravní situaci současnou i výhledovou v daném území se v rámci správního řízení zabývaly studie firmy EDIP s.r.o. Plzeň a Haskoning DHV Czech Republic, spol. s r. o. Pro účely vydání závazného stanoviska Ministerstvem dopravy byly obě studie doplněny. Závěr studie firmy EDIP je jednoznačný: „Vzhledem k vyčerpané kapacitě obou posuzovaných křižovatek ve výhledovém období se nedoporučuje zatěžovat území další dopravou, a to zejména výstavbou nových zařízení s nároky na automobilovou dopravu.“. Závazné stanovisko Ministerstva dopravy, následně potvrzené ministrem dopravy, tuto studii zcela opomíjí a vůbec se k ní nevyjadřuje. Nelze tedy v žádném případě souhlasit se žalovaným, že takové stanovisko, ač potvrzené ministrem, odpovídá nárokům na obsah závazných stanovisek, jak je popsal Nejvyšší správní soud ve svém rozhodnutí ze dne

22. 10. 2009, sp. zn. 9 As 21/2009. V dotčeném závazném stanovisku se nelze dočíst, proč správní orgán zcela opomenul negativní závěr studie firmy EDIP s.r.o. Vydané stanovisko ministerstva je přitom pro správní orgán závazné. Ani obsah závazného stanoviska Ministerstva dopravy neodpovídá ustanovením správního řádu. Ačkoli jeho vydání trvalo ministerstvu několik měsíců, dá se jeho obsah shrnout do dvou vět. Z tohoto přístupu Ministerstva dopravy jasně plyne, že uvedený orgán nemá představu, o jakou věc se jedná a jaký dopad může jeho stanovisko mít na obyvatele města. Krajský úřad Plzeňského kraje přitom ve svém rozhodnutí uvádí, že „nemá důvod závazné stanovisko Ministerstva dopravy dále zpochybňovat“ (str. 13). Toto odůvodňuje žalovaný tím, že podle jeho posouzení se MD po věcné stránce záležitostí důkladně zabývalo, vyžádalo si doplnění posouzení zpracovaných firmami EDIP s.r.o. a Haskoning DHV Czech Republic spol. s r. o. „a teprve na jejich podkladě vydalo předmětné závazné stanovisko.“. Tento závěr žalovaného nemá oporu v provedeném dokazování, neboť závazné stanovisko ministerstva závěr studie firmy EDIP zcela opomíjí – z jakého důvodu tak ministerstvo činí, není možné ze znění závazného stanoviska zjistit. Město Klatovy se zcela ztotožňuje s odbornými závěry studie firmy EDIP s.r.o. Žalobce nechce zatěžovat uvedené území další stavbou, neboť má důvodné obavy z vlivu na dopravní situaci. Těžko si lze představit stavbu, která by s sebou nesla vyšší nárůst dopravy než čerpací stanice pohonných hmot. Již nyní jsou během dne kritické doby, kdy doprava v tomto území je zcela přetížena; přitom se jedná o jeden z hlavních průjezdů a příjezdů do města, který je hustě využíván např. i vozidly záchranného systému – lékařská první pomoc, hasiči. Z rozhodnutí žalovaného vyplývajícího ze závazného stanoviska Ministerstva dopravy lze mezi řádkami vyčíst, že nyní již dost špatnou dopravní situaci už nelze zhoršit, takže vliv kterékoli stavby bude oproti stávajícím vysokým číslům projíždějících vozidel vždy jen zanedbatelný. Město Klatovy se naopak domnívá, že každé další zvýšení objemu dopravy, byť může ve srovnání se současným stavem vypadat jako minimální, bude mít za následek dalekosáhlé každodenní komplikace, kterým by se nyní dalo předejít. Tyto obavy potvrzuje i stanovisko silničního správního úřadu, hospodářského odboru MěÚ Klatovy, v němž se vzhledem k navýšení dopravy nedoporučuje záměr realizovat. Předpokládaný nárůst intenzity dopravy do roku 2035 o 20% shledal hospodářský odbor jako neodůvodněně optimistický a vedoucí tak k mylným závěrům. Z výše uvedených důvodů má žalobce za to, že závazné stanovisko Ministerstva dopravy následně potvrzené ministrem dopravy je nepřezkoumatelné a jako takové nemůže být závazným podkladem pro vydání správního rozhodnutí. V důsledku toho je nepřezkoumatelné rovněž rozhodnutí žalovaného, které z uvedeného závazného stanoviska vychází (viz § 75 odst. 2 s. ř. s.).

2) Rozpor územního rozhodnutí s cíli a úkoly územního plánování, zejména s charakterem území a s požadavky na ochranu architektonických a urbanistických hodnot v území: Žalobce souhlasí v tomto bodě s poznámkou uvedenou na str. 7 rozhodnutí stavebního úřadu, že z urbanistického hlediska není vhodné umísťovat takovou stavbu do blízkosti centra města. Dotčený pozemek se nachází v docházkové vzdálenosti od historického centra města, žádná jiná ČSPHM v Klatovech takto nevhodně umístěna není. Žalobce zde znovu odkazuje i na vyjádření městské architektky Ing. arch. E.B., z něhož lze dovodit význam uvedeného území pro město. Samotný fakt, že městská architektka není dotčeným orgánem pro správní řízení, by neměl snižovat váhu jejího stanoviska. V napadeném rozhodnutí žalovaný uvádí, že „Je nepochybné, že záměr nemůže být v rozporu s cíli a úkoly územního plánování, neboť pro dané území existuje platný územní plán, který

umístění stavby čerpací stanice pohonných hmot na dotčeném pozemku parc. č. 4221 v k.ú. Klatovy umožňuje.“ (str. 10). S tímto nelze souhlasit. Podle § 18 odst. 1 stavebního zákona „cílem územního plánování je vytvářet předpoklady pro výstavbu a pro udržitelný rozvoj území, spočívající ve vyváženém vztahu podmínek pro příznivé životní prostředí, pro hospodářský rozvoj a pro soudržnost společenství obyvatel území a který uspokojuje potřeby současné generace, aniž by ohrožoval podmínky života generací budoucích.“ Samotný soulad s platným územním plánem tak nemůže být pro správní orgán postačující k tomu, aby vyhodnotil záměr jako odpovídající požadavkům územního plánování. Navíc za situace, kdy město Klatovy zpracovává nový územní plán, v němž bude řešen i pozemek 4221 v k.ú. Klatovy. Správní orgán má při vydávání rozhodnutí prostor pro správní uvážení a v tomto případě by bylo namístě jej využít, což však v napadeném rozhodnutí učiněno nebylo. Pokud by tak žalovaný učinil, musel by dospět k závěru, že projednávaný záměr, byť odpovídající stávajícímu územnímu plánu, není v souladu s cíli územního plánování. Výstavba ČSPHM u samého centra města, zatěžující dopravou sousední již tak limitně využívané komunikace, v situaci, kdy ve městě je již trh v tomto ohledu zcela nasycen (je zde 9 čerpacích stanic), v době zpracovávání nového územního plánu, nemůže být vyhodnocena jako odpovídající cílům územního plánování.

3) Porušení práv a právem chráněných zájmů města Klatov jako účastníka řízení: Podle odůvodnění napadeného rozhodnutí (str. 14) „znamená umístění stavby čerpací stanice pohonných hmot významnou změnu v území, nikoli avšak nevratnou.“ S tímto žalobce nesouhlasí a důvodně se obává, že v případě realizace záměru se bude jednat o stav konečný, nevratný a bez vůle vlastníka budoucí stavby nezměnitelný. Město Klatovy bohužel nemohlo ovlivnit stavbu obchodního centra jinak než z pozice účastníka řízení vznášejícího námitky jménem občanů města, neboť nemělo k dispozici žádné pozemky klíčové pro realizaci záměru obchodního centra. Jednou z podmínek souhlasu města Klatov s výstavbou obchodního centra bylo to, že bude upuštěno od výstavby čerpací stanice v tomto areálu. Tato výslovná podmínka byla v rámci správního řízení uvedena a žalobce věřil, že byla investorem akceptována. Zpracování územního plánu, který by byl v souladu s veškerými normami a zároveň pokud možno vyhovoval vlastníkům nemovitostí, je dlouhodobý proces. Město Klatovy nechtělo řešit útržkovitě jednotlivé pozemky, ale snaží se o komplexní soulad a propojenost celého území města. Proto nebylo přistoupeno ke změně územního plánu, kterou by byl dotčen jednotlivý pozemek, byť pro město velmi významný. Navíc tak bylo jednáno v situaci, kdy žalobce měl za to, že investor chápe stanovisko města zastávané v původním řízení týkajícím se stavby obchodního centra, jeho podmínky uznává a v rámci nich bude i nadále jednat.

Ze všech těchto důvodů je žalobce přesvědčen, že Krajský úřad Plzeňského kraje nesprávně posuzoval soulad záměru žadatele se všemi hledisky požadovanými v § 90 stavebního zákona.

IV. Vyjádření žalovaného správního orgánu

Ad 1) Závazné stanovisko Ministerstva dopravy ze dne 16. 4. 2014, čj. 230/2014-910-IPK/3, přezkoumal ministr dopravy, potvrdil ho a sdělil, že ve smyslu § 149 odst. 5 správního řádu neshledal důvody k jeho zrušení nebo změně v přezkumném řízení. V odůvodnění svého rozhodnutí se žalovaný zabýval i posouzením formy a obsahu závazného stanoviska

Ministerstva dopravy i provedeního přezkumu a došel k závěru, že posuzují otázky řešené v daném správním řízení v souladu s požadavky zvláštních právních předpisů a že je možné je použít jako podklad pro vydání rozhodnutí v odvolacím řízení. Posuzovat věcný obsah závazného stanoviska nebo jeho posouzení není v kompetenci odvolacího orgánu.

Ad 2) Projednávaný záměr je v souladu s územně plánovací dokumentací – ÚPN SÚ Klatovy z roku 1994 + 17 změn včetně vyhlášky města Klatov č. 2/2006 o závazných částech územního plánu sídelního útvaru města Klatovy, protože v území pro výrobu, do kterého je stavby ČSPH umístěna, lze takovou stavbu umístit. Stavební úřad záměr z hlediska jeho souladu s cíli na úkoly územního plánování, zejména s charakterem území a s požadavky na ochranu architektonických a urbanistických hodnot v území posoudil. Zabýval se souladem záměru se stávající zástavbou areálu obchodního centra, pro posouzení použil i panoramatické zakreslení záměru do stávající zástavby. Žalovaný se se závěry stavebního úřadu ztotožnil.

Ad 3) Každá obec má právo zajišťovat rozvoj nebo ochranu svého území prostřednictvím územního plánování. Pokud tedy již v roce 2007 existoval silný odpor veřejnosti proti stavbě čerpací stanice, mohlo město Klatovy na tuto skutečnost reagovat projednáním změny územního plánu. V územním řízení o umístění konkrétního záměru, který nezasahuje do pozemků ve vlastnictví města, není třeba souhlasu města. Město může v řízení uplatňovat námitky k ochraně zájmů obce a zájmů občanů obce, o takových námitkách rozhoduje stavební úřad na základě právních předpisů a podkladů shromážděných v průběhu řízení. Takovým způsobem stavební úřad v daném případě postupoval a žalovaný v odvolacím řízení došel k závěru, že se stavební úřad s námitkami žalobce vyrovnal zákonným a věcně správným způsobem a že k porušení jeho práv a právem chráněných zájmů nedošlo.

V. Posouzení věci krajským soudem

Soud přezkoumal napadené výroky rozhodnutí správního orgánu v mezích žalobních bodů (§ 75 odst. 2 věta první s. ř. s.).

V.1 Závazné stanovisko Ministerstva dopravy [bod 1) žaloby]

Ve smyslu § 40 odst. 2 písm. g) zákona o pozemních komunikacích Ministerstvo dopravy uplatňuje závazné stanovisko v územním řízení z hlediska řešení dálnic a silnic I. třídy.

V předmětném územním řízení bezpochyby jde o otázku značné závažnosti.

Podle § 149 odst. 1 věty první správního řádu závazné stanovisko je úkon učiněný správním orgánem na základě zákona, který není samostatným rozhodnutím ve správním řízení a jehož obsah je závazný pro výrokovou část rozhodnutí správního orgánu.

O závazných stanoviscích uvažila odborná literatura mj. takto: „Z hlediska procesního je závazné stanovisko podle § 149 úkonem správního orgánu prováděným podle části čtvrté správního řádu, tedy určitým zvláštním druhem vyjádření správního orgánu k určité otázce (zvláštním druhem proto, že jeho obsah je na rozdíl od „obyčejných“ vyjádření závazný pro rozhodnutí, jehož je závazné stanovisko podkladem). ... Správní orgány mohou vydávat

závazná stanoviska jen v těch případech, v takovém rozsahu a k takovým účelům, který stanoví zákon. Ze zvláštního zákona musí současně vyplývat, že stanovisko je „závazné“ pro správní orgán, který vydává správní rozhodnutí, jehož je takové stanovisko podkladem. Ze samotného správního řádu takové účinky stanoviska nevyplývají, správní řád upravuje pouze formu, nikoliv však obsah závazného stanoviska, což je záležitost hmotného a nikoliv procesního práva.“ (Josef Vedral: Správní řád. Komentář. 2. vyd. Praha 2012, str. 1138 a 1149-1150), takto: *„Závazné stanovisko může podávat s ohledem na zásadu legality pouze správní orgán, který je k tomu na základě zákona oprávněn, a také jeho vydávání (podmínky nebo kritéria, za kterých je lze vydat) musí mít zákonnou oporu.“* (Luboš Jemelka a kol.: Správní řád. Komentář. 4. vyd. Praha 2013, str. 612) a takto: *„Závazné stanovisko je úkonem, resp. aktem správního orgánu učiněným při výkonu veřejné správy. Vydává jej správní orgán na základě zvláštního zákona a v něm obsaženého zákonného zmocnění. ... SpŘ jako souhrn obecných (převážně) procesních norem výslovně neřeší, ve kterých případech se vydávají závazná stanoviska. Pokud zvláštní zákon nestanoví, že se vydává závazné stanovisko, nemůže správní orgán jeho doložení po účastnících nejen vyžadovat, ale dotčený orgán jej nesmí vydat. ... Závazné stanovisko představuje specifický a kvalifikovaný podklad, který ovšem zcela zásadním a závazným způsobem předurčuje a ovlivňuje výrok na něj navazujícího rozhodnutí správního orgánu. ... Závazné stanovisko by se mělo, a to i s ohledem na svou důležitost, z hlediska formálních náležitostí a jeho obsahu, zejména co do stránky či požadavku jasnosti, určitosti a přezkoumatelnosti, blížit správním rozhodnutím.“* (Lukáš Potěšil a kol.: Správní řád. Komentář. 1. vyd. Praha 2015, str. 664, 665 a 666-667).

Na náležitosti závazných stanovisek klade soudní praxe tyto požadavky: *„S ohledem na zvláštní postavení závazného stanoviska, kdy jeho obsah je závazný pro výrokovou část rozhodnutí správního orgánu, je podle Nejvyššího správního soudu zvlášť významné přiměřené použití ustanovení o obsahu, formě a náležitostech rozhodnutí (§ 67 a 68 správního řádu), především pak ust. § 68 odst. 3 citovaného zákona, podle kterého se v odůvodnění uvedou důvody výroku nebo výroků rozhodnutí, podklady pro jeho vydání, úvahy, kterými se správní orgán řídil při jejich hodnocení a při výkladu právních předpisů, a informace o tom, jak se správní orgán vypořádal s návrhy a námitkami účastníků a s jejich vyjádřením k podkladům rozhodnutí. Obsah závazného stanoviska, a to zejména v případě negativního závazného stanoviska, by tedy měl alespoň v základní rovině odpovídat požadavkům kladeným na odůvodnění správního rozhodnutí. Jedině tak bude možné přezkoumat ve správním soudnictví zákonnost závazného stanoviska jakožto úkonu správního orgánu, který byl závazným podkladem přezkoumávaného rozhodnutí ve smyslu ust. § 75 odst. 2 s. ř. s.“* (rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 22. 10. 2009, čj. 9 As 21/2009-150, publikovaný pod č. 2381/2011 Sb. NSS).

Podle § 149 odst. 4 správního řádu jestliže odvolání směřuje proti obsahu závazného stanoviska, vyžádá odvolací správní orgán potvrzení nebo změnu závazného stanoviska od správního orgánu nadřízeného správnímu orgánu příslušnému k vydání závazného stanoviska [věta první]. Tomuto správnímu orgánu zasílá odvolání spolu s vyjádřením správního orgánu prvního stupně a s vyjádřením účastníků [věta druhá].

O postupu správního orgánu nadřízeného správnímu orgánu, který závazné stanovisko vydal, uvažila odborná literatura mj. takto: *„Při zvažování toho, zda závazné stanovisko*

potvrdit nebo změnit, posuzuje nadřízený správní orgán obsah závazného stanoviska jak z hlediska jeho zákonnosti, zejména tedy z hlediska jeho souladu se základními zásadami činnosti správních orgánů (§ 2 až § 8), tak z hlediska jeho věcné správnosti, tedy z hlediska toho, zda závazné stanovisko mělo být s ohledem na veřejné zájmy, které má příslušný dotčený správní orgán chránit, vydáno v té podobě, v jaké bylo vydáno.“ (Josef Vedral: Správní řád. Komentář. 2. vyd. Praha 2012, str. 1160) a takto: *„Odvolací správní orgán se v daném ohledu obrací na nadřízený dotčený orgán. V rámci odvolacího řízení probíhá kvazi odvolací řízení na úrovni dotčeného orgánu.“* (Lukáš Potěšil a kol.: Správní řád. Komentář. 1. vyd. Praha 2015, str. 669).

K uvedenému ustanovení zaujala soudní praxe tyto názory: *„Nevypořádá-li se nadřízený orgán, jemuž bylo podle § 149 odst. 4 správního řádu z roku 2004 předloženo odvolání směřující proti obsahu závazného stanoviska, s námitkami odvolatele, nemůže odvolací správní orgán nahradit jeho chybějící odbornou skutkovou úvahu svou úvahou vlastní: k tomu totiž není odborně způsobilý. Odvolací správní orgán by však měl ověřit, zda nadřízený orgán řádně reagoval na odvolací námitky, a není-li tomu tak, měl by od něj žádat nápravu. Jinak se vystavuje riziku, že pro nepřezkoumatelnost bude zrušeno jeho vlastní rozhodnutí, ačkoli on sám při zdůvodňování svých hmotněprávních úvah nepochybil.“* (rozsudek Městského soudu v Praze ze dne 4. 12. 2013, čj. 5 A 241/2011-69, publikovaný pod č. 3018/2014 Sb. NSS) a *„Úkon, kterým nadřízený orgán dotčeného orgánu postupem podle § 149 odst. 4 správního řádu z roku 2004 v rámci odvolacího řízení potvrdí nebo změní závazné stanovisko dotčeného orgánu, je z hlediska obsahu i formy opět závazným stanoviskem.“* (rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 19. 2. 2015, čj. 4 As 241/2014-30, publikovaný pod č. 3214/2015 Sb. NSS).

K tomu soud zdůrazňuje, že správní orgán, který řízení vede, musí závazné stanovisko vydané podle § 149 správního řádu z roku 2004 posoudit. Posouzení přitom nepodléhá odborná stránka stanoviska ve smyslu její správnosti (to by popíralo samotný smysl závazných stanovisek). Správní orgán, který řízení vede, je však oprávněn (a povinen) zabývat se zejména úplností, určitostí a srozumitelností závazného stanoviska. Není-li závazné stanovisko v tomto ohledu v souladu s právními předpisy, nelze je bez dalšího použít ať už k vyhovění či zamítnutí žádosti. To se samozřejmě týká jak závazného stanoviska samotného, tak úkonu správního orgánu nadřízeného správnímu orgánu příslušnému k vydání závazného stanoviska (§ 149 odst. 4 správního řádu).

V daném případě byla především předložena dvě posouzení: žalobce předložil dopravní studii zpracovanou firmou EDIP s.r.o. v 12/2012 a žadatel oponentní posudek zpracovaný firmou DHV CR, spol. s r.o. K požadavku Ministerstva dopravy byla dopravní studie doplněna o podrobnější odhad předpokládané dopravy, kterou vyvolá samotná realizace ČSPHM oproti stavu realizace záměru a vyhodnocení vlivu na kapacitu dotčených křižovatek, a oponentní posudek byl doplněn o detailní prověření obou křižovatek z hlediska jejich vzájemného ovlivňování pomocí mikroskopické simulace. V závazném stanovisku ze dne 16. 4. 2014, čj. 230/2014-910-IPK/3, Ministerstvo dopravy vlastně jen sdělilo, že doložené kapacitní posouzení, včetně prověření obou křižovatek pomocí mikroskopické simulace, potvrdilo domněnku, že samotný vliv realizace čerpací stanice v rámci obchodního areálu na okolní komunikační síť lze předpokládat jako zanedbatelný. Ve svém odvolání proti

rozhodnutí stavebního úřadu ze dne 13. 10. 2014, čj. OVÚP/6096/14/Ka, žalobce namítal, že souhlas obsažený v závazném stanovisku není blíže odůvodněn, pouze je poukazováno na předložené doklady. V závazném stanovisku není uvedeno, jak ke své domněnce Ministerstvo dopravy dospělo. Žalobce je přesvědčen, že uvedené závazné stanovisko je nesprávné a nezohlednilo projednávanou věc ve všech souvislostech, proto žádá jeho přezkum příslušným nadřízeným správním orgánem. Úkonem ze dne 1. 4. 2015, čj. 8/2015-510-RK/4, ministr dopravy napravit některé nedostatky závazného stanoviska a dále víceméně jenom prohlásil, že souhlasné stanovisko ministerstva se opírá především o závěr doplňujícího posouzení dopravní studie – dokumentu „Kapacitní posouzení vlivu stavby ČSPHM na dotčené křižovatky pomocí mikroskopické simulace dopravy – závěrečná zpráva“.

V žalobě žalobce na svých výtkách trvá. Soud s žalobcem v tomto ohledu souhlasí. Obsah závazného stanoviska má alespoň v základní rovině odpovídat požadavkům kladeným na odůvodnění rozhodnutí správního orgánu. V daném případě však vůbec nejsou prezentovány úvahy, jimž se Ministerstvo dopravy a ministr dopravy řídili při hodnocení podkladů, ani informace o tom, jak se správní orgány vypořádaly s návrhy a námitkami žalobce a jeho vyjádřením k podkladům (§ 68 odst. 3 správního řádu *per analogiam*). Respektují se tu toliko podklady předložené žadatelem, kdežto podklady předložené žalobcem byly zřejmě ignorovány. Jak závazné stanovisko Ministerstva dopravy, tak navazující úkon ministra dopravy se tak dostávají do rozporu i se zásadou procesní rovnosti dotčených osob (§ 7 odst. 1 správního řádu) jako jednou ze základních zásad činnosti správních orgánů. Soud se proto ztotožňuje s výtkami, které vůči závaznému stanovisku Ministerstva dopravy a potvrzujícímu úkonu ministra dopravy učinil v žalobě žalobce.

V žalobou napadeném rozhodnutí ze dne 4. 5. 2015, čj. RR/4636/14, se žalovaný správní orgán vyslovil tak, že nemá možnost, ale ani důvod závazné stanovisko Ministerstva dopravy dále zpochybňovat. S tím soud nesouhlasí. Důvody, jak uvedeno výše, tu jsou. Došlo tedy k situaci předvídané v rozsudku Městského soudu v Praze ze dne 4. 12. 2013, čj. 5 A 241/2011-69. Jelikož žalovaný nežádal ministra dopravy o nápravu, vystavil se riziku zrušení svého vlastního rozhodnutí. I když jde o záležitost jistě diskusní, zdejší soud – na rozdíl od pražských kolegů – shledává důvod zrušení žalobou napadeného rozhodnutí žalovaného ani ne tak v jeho nepřezkoumatelnosti, jako spíše v podstatném porušení ustanovení o řízení před správním orgánem, které mohlo mít za následek nezákonné rozhodnutí o věci samé.

V.2 Cíle a úkoly územního plánování [bod 2) žaloby]

Podle § 90 stavebního zákona v územním řízení stavební úřad posuzuje, zda je záměr žadatele v souladu *a)* s vydanou územně plánovací dokumentací, *b)* s cíli a úkoly územního plánování, zejména s charakterem území, s požadavky na ochranu architektonických a urbanistických hodnot v území, *c)* s požadavky tohoto zákona a jeho prováděcích právních předpisů, zejména s obecnými požadavky na využívání území, *d)* s požadavky na veřejnou dopravní a technickou infrastrukturu, *e)* s požadavky zvláštních právních předpisů a se stanovisky dotčených orgánů podle zvláštních právních předpisů, popřípadě s výsledkem řešení rozporů a s ochranou práv a právem chráněných zájmů účastníků řízení.

Aby mohlo být žádosti žadatele o vydání územního rozhodnutí vyhověno, musí být posuzovaný závěr v souladu se všemi hledisky uvedenými v písm. a) až e).

Účastníky územního řízení jsou žadatel a obec, na jejímž území má být požadovaný záměr uskutečněn, a další osoby uvedené v § 85 odst. 2 stavebního zákona. Obec má oproti ostatním účastníkům územního řízení zcela specifické postavení. V působnosti zastupitelstva obce je vydání územního plánu. Základní vymezení územního plánu je obsaženo v § 43 stavebního zákona. Podle § 43 odst. 3 věty první tohoto zákona územní plán v souvislostech a podrobnostech území obce zpřesňuje a rozvíjí cíle a úkoly územního plánování v souladu se zásadami územního rozvoje kraje a s politikou územního rozvoje. Řízení o územním plánu je upraveno zejména v § 52 až 54 stavebního zákona. Podle § 53 odst. 4 písm. b) tohoto zákona pořizovatel přezkoumá soulad návrhu územního plánu zejména s cíli a úkoly územního plánování, zejména s požadavky na ochranu architektonických a urbanistických hodnot v území a požadavky na ochranu nezastavěného území. Z povahy věci je ovšem zřejmé, že soulad připravovaného návrhu s tímto a dalšími hledisky nevyhodnocuje pořizovatel poprvé až v tomto pokročilém stadiu pořizování územního plánu, nýbrž musí na jejich zohlednění dbát již od samého počátku celého procesu pořizování územního plánu. Územním plánem může obec zásadním způsobem ovlivnit výsledek a někdy i samotné zahájení územního řízení, neboť územní plán je závazný pro rozhodování v území, zejména pro vydávání územních rozhodnutí (§ 43 odst. 5 věta první stavebního zákona). Obec by měla usilovat o dosažení co největšího souladu územního plánu s cíli a úkoly územního plánování. To samozřejmě ještě nevyklučuje možnost dílčího nesouladu územního plánu s uvedenými cíli a úkoly. Mělo by však jít o případy spíše výjimečné. Aby námitka obce, že posuzovaný záměr je sice podle územního plánu možný, ale je rozporný s cíli a úkoly územního plánování, mohla mít potřebnou relevanci, je nezbytné, aby jako námitka toho, kdo by měl dbát, aby k něčemu takovému nedocházelo, byla nadstandardně podložena.

V průběhu územního řízení žalobce namítal, že z urbanistického hlediska není vhodné umisťovat takovou stavbu do blízkosti centra města, a dovolával se vyjádření městské architektky Ing. arch. E.B., že jde o velmi důležité a sledované území a jeho vzhled je pro město zcela zásadní.

K tomu žalovaný správní orgán v žalobou napadeném rozhodnutí ze dne 4. 5. 2015, čj. RR/4636/14, uvedl, že stavební úřad dospěl k závěru, že umisťovaná stavba po své realizaci, v kontextu všech dokončovacích prací, bude v souladu s charakterem území; umisťuje se v areálu obchodního centra, pro jehož návštěvníky a zákazníky je především určena, svým vzhledem bude korespondovat s areálovou zástavbou obchodního centra, přičemž pohled na

historické jádro města nebude touto stavbou dotčen nad rámec okolních staveb. Stavební úřad velmi podrobně popsal, na základě jakých podkladů k tomuto závěru dospěl (mj. panoramatické zakreslení stavby do stávající zástavby - vizualizace z roku 2013), jak stavba bude v území vizuálně působit a jaká opatření budou ze strany žadatele učiněna proto, aby stavba nenarušila stávající charakter území. Odvolací orgán se s jeho závěry ztotožňuje. Odvolatel v námitce dále konstatoval, že z vyjádření městské architektky Ing. arch. E.B. jasně plyne, že jde o velmi důležité a sledované území, jeho vzhled je pro město zcela zásadní. Stavební úřad v předcházejícím zamítavém rozhodnutí zaujal stanovisko, že přestože je z hlediska územního plánu stavbu možno v území umístit, je třeba zvážit vhodnost výběru konkrétního místa a jeho exponovanost vzhledem k pohledům na historické centrum a zaujal názor, že umístění této stavby, kdy pozadí navrhovaného záměru tvoří panorama historického jádra města, je nevhodné. Odvolací orgán tehdy v rámci odvolacího řízení provedl obhlídku místa samého a zjistil, že pohled z Domažlické ulice na historické jádro města Klatovy je již nyní značně narušen jednotlivými objekty obchodní zóny včetně reklamních pylonů (OBI, Škodovka nákupní centrum). V rozhodnutí čj. RR/2390/13 ze dne 5. 9. 2013, kterým rozhodnutí stavebního úřadu zrušil a věc vrátil k novému projednání, konstatoval, že je otázkou, zda by stavba čerpací stanice pohonných hmot, o jejímž umístění je vedeno řízení, mohla významným způsobem stávající situaci v území ovlivnit, resp. zhoršit a že tuto otázku dle názoru odvolacího orgánu nelze spolehlivě posoudit bez výkresu panoramatického zakreslení stavby do stávající zástavby, z něhož by byl patrný vliv umísťované budoucí stavby čerpací stanice na vzhled historického jádra města Klatovy. Odvolací orgán upozornil stavební úřad, že u pohledově exponovaných staveb si má možnost jmenovaný výkres vyžádat po žadateli, a to na základě vyhlášky č. 503/2006 Sb., přílohy č. 4, části D. písm. f). Stavební úřad tak v novém projednání učinil a na str. 6 napadeného rozhodnutí velmi podrobně popsal, jak dospěl k závěru, že panorama historické části města nebude umísťovanou stavbou více dotčeno než stávajícími objekty, jaká opatření žadatel učiní pro vhodnější začlenění stavby do stávající zástavby z hlediska použitých materiálů a použité barevnosti, osázení zelení a proč považuje navrhovanou stavbu za stavbu umístěnou v souladu s charakterem území. Odvolací orgán se s odůvodněním stavebního úřadu zcela ztotožňuje. Dle názoru odvolacího orgánu bylo prokázáno, že umístění stavby čerpací stanice na pozemku parc. č. 4221 v k.ú. Klatovy nemá na vzhled území negativní vliv, neboť stavba vzhledově i výškově zcela koresponduje se stávajícími objekty nákupního centra Škodovka. Městská architektka nepoživá v územním řízení ze zákona žádné zvláštní postavení, její vyjádření je de facto vyjádřením města Klatovy. Její vyjádření považuje odvolací orgán za neadekvátní vzhledem k současnému stavu území. V námitce, že průjezd městem v bezprostřední blízkosti čerpací stanice není vůbec žádoucí, odvolatel blíže neodůvodnil, proč je z jeho pohledu nežádoucí projíždět v blízkosti čerpací stanice, zda z hlediska bezpečnosti silničního provozu, požární bezpečnosti či jiného hlediska. Odvolací orgán proto může pouze obecně konstatovat, že stavební úřad je příslušný posoudit záměr dle kritérií stanovených v § 90 stavebního zákona, tj. mimo jiné, zda je záměr v souladu s požadavky stavebního zákona a jeho prováděcích předpisů, zejména s obecnými požadavky na využívání území, s požadavky zvláštních zákonů, s požadavky dotčených orgánů, atd. Záměr stanoveným kritériím, jak vyplývá z odůvodnění rozhodnutí stavebního úřadu, vyhovuje.

K tomuto žalobnímu bodu soud konstatuje, že ve správním spise se nachází stanovisko městské architektky Ing. arch. E.B. ze dne 8. 9. 2011 (patrně: ze dne 8. 9. 2012) k záměru

„Čerpací stanice pohonných hmot – areál OC Tesco“. V tomto stanovisku se uvádí, že záměr investora se odehrává na pozemku, jehož poloha je pro město velmi exponovaná. Řešený pozemek je situovaný při hlavní příjezdové komunikaci vedoucí k historickému centru města. Pozemek je v dohledové vzdálenosti MPZ Klatovy. Je proto nezbytné zvážit vhodnost výstavby a finální vzhled zamýšlené stavby v kontextu se svým okolím. Dále se posuzuje, že dopravní napojení, orientace a umístění stavby na pozemku jsou pro své okolí akceptovatelné, zjišťuje se, že navržené barevné pojednání objektů je velmi agresivní vůči svému okolí a poloze pozemku vzhledem k historickému centru města a že pro své okolí je navržený vzhled objektů nepřijatelný, a doporučuje se eliminace barevného provedení a reklamních nápisů a světelného podsvícení a shledává se, že pro město je zásadní zelený průjezd městem, a navrhuje se ozelenění kolem čerpací stanice Tesco Klatovy. Na konci stanoviska městská architektka došla k tomuto shrnutí: Vzhledem k velmi exponované poloze ve městě (hlavní příjezdová komunikace, blízkost MPZ) apelují na zvážení vhodnosti výstavby, včetně funkčního využití pozemku. Pozadí předloženého záměru tvoří pohledové panorama historického jádra města. Předložený vzhled objektů, barevné provedení je pro danou lokalitu nepřijatelný. Navržená barevnost objektů zásadně narušuje vzhled okolní zástavby, nelze tak předložený záměr doporučit k realizaci.

Soud má za to, že žalobcovy námitky týkající se ochrany architektonických a urbanistických hodnot nejsou dostatečně určité. Navzdory vyjádřením předloženým žalobcem zůstávají pochybnosti, zda tu jde jen o barevnost objektů a ozelenění okolí nebo zda požadovaný záměr nemá být připuštěn vůbec. Kdyby se mělo jednat o druhou z těchto eventuality, bylo by stanovisko žalobce nutno pokládat za argumentačně chudé a v podstatě nepodložené. Soudu neuniklo, že v předmětném území již bylo vyhověno několika záměrům. Ze stanoviska městské architektky však není nikterak seznatelné, proč by měl právě projednávaný záměr jako takový vadit a proč předchozí záměry, architektonicky a urbanisticky sotva lepší než objekt čerpací stanice, testem vhodnosti prošly. Výše se soud vyslovil k tomu, na jaké úrovni by v tomto případě měly být námitky obce. Jelikož v přezkoumávané věci námitky žalobce požadované úrovně nedosáhly, považuje soud jejich posouzení správními orgány obou stupňů za naprosto adekvátní.

V.3 Práva města Klatov jako účastníka správního řízení [bod 3) žaloby]

Ve svém odvolání proti rozhodnutí stavebního úřadu ze dne 13. 10. 2014, čj. OVÚP/6096/14/Ka, žalobce namítal, že umístění čerpací stanice je nevratnou změnou v území. V žalobou napadeném rozhodnutí ze dne 4. 5. 2015, čj. RR/4636/14, žalovaný správní orgán vyslovil názor, že umístění stavby typu čerpací stanice pohonných hmot znamená významnou změnu v území, avšak nikoli nevratnou. K tomu může soud pouze přitakat obavám žalobce, že v případě realizace záměru se bude jednat o stav nevratný a bez vůle vlastníka budoucí stavby nezměnitelný.

Ve zbývajících částech tohoto bodu žalobce vysvětluje svůj dosavadní postup v předmětné věci. Žalobními body je ovšem třeba rozumět skutkové a/nebo právní důvody, z nichž žalobce považuje napadené výroky rozhodnutí za nezákonné nebo nicotné [§ 71 odst. 1 písm. d) s. ř. s.]. Jelikož soud podle § 75 odst. 2 věty první s. ř. s. přezkoumává napadené výroky rozhodnutí zásadně jen v mezích žalobních bodů, v případě, že žalobce toliko hájí svoji pozici, avšak neuplatňuje žalobní body, se soud nemá k čemu vyjadřovat.

VI. Celkový závěr a náklady řízení

Jelikož v daném případě došlo k tak podstatnému porušení ustanovení o řízení před správním orgánem, že to mohlo mít za následek nezákonné rozhodnutí o věci samé, soud podle § 76 odst. 1 písm. c) s. ř. s. bez jednání zrušil napadené rozhodnutí pro vady řízení a podle § 78 odst. 4 s. ř. s. vyslovil současně, že věc se vrací k dalšímu řízení žalovanému.

Právním názorem, který soud vyslovil ve zrušujícím rozsudku, je správní orgán v dalším řízení vázán (§ 78 odst. 5 s. ř. s.).

Žalobce, který měl ve věci plný úspěch, má podle § 60 odst. 1 věty první s. ř. s. proti žalovanému správnímu orgánu, který ve věci úspěch neměl, právo na náhradu důvodně vynaložených nákladů řízení před soudem. Žalobce požadoval náhradu nákladů vynaložených na zaplacené soudní poplatky ve výši 4.000,- Kč. Soud přiznal žalobci náhradu nákladů za soudní poplatek za žalobu ve výši 3.000,- Kč, nikoli též za soudní poplatek za návrh na přiznání odkladného účinku ve výši 1.000,- Kč, protože ohledně odkladného účinku žalobce úspěšný nebyl. Ke splnění povinnosti nahradit náklady řízení byla žalovanému stanovena přiměřená lhůta podle § 160 odst. 1 části věty za středníkem o. s. ř. ve spojení s § 64 s. ř. s. (s přihlédnutím k možnostem žalovaného tuto platbu realizovat).

Osobě zúčastněné na řízení nebylo přiznáno právo na náhradu nákladů řízení, protože jí soud neuložil žádnou povinnost a nebyly zjištěny důvody zvláštního zřetele hodné k přiznání práva na náhradu dalších nákladů řízení (§ 60 odst. 5 s. ř. s.).

P o u č e n í : Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost do dvou týdnů po jeho doručení. Kasační stížnost se podává u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejblíže následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

V Plzni dne 30. června 2016

JUDr. PhDr. Petr KUCHYNKA, Ph.D.,v.r.
předseda senátu

Za správnost vyhotovení:
Lenka Kovandová